

skal jeg paa det varmeste anbefale, at det nyder hurtig Fremme, saaledes at det kan blive til Lov saa snart som muligt.

Alfred Christensen: Ogsaa jeg vil udtale min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og min ubetingede Tilfredshed med, at det er kommet saa hurtigt og resolut frem som en Opfyldelse af de Ønsker, der bleve rejste af det endnu i afvigte Vinter arbejdende Udvalg angaaende Ulykkesforsikring for Søfolk. Ved dette Lovforslag tilsigtes og opnaas vel ogsaa i det allervæsentligste at tilstoppe den Lækage, der endnu efter Lovene af 3die April 1900 og 1ste April 1905 forefindes i Ulykkesforsikringen for Søfolk og søfarende ved ogsaa at medtage alle de Fartøjer, som ere under de 20 Brutto-ton.

Hvad angaar Beregningerne, som findes i Motiverne angaaende Lovens Rækkevidde, maa jeg sige, at de ere meget indgaaende og udviklede. Jeg vil haabe, de ere rigtige. Saaledes paa staaende Fod at gaa dem igennem og enten bevise deres Rigtighed eller modbevise dem er vel neppe gørligt for nogen Mand her i Salen. Jeg vil dog sige, at Beregningerne ere af den Natur, at om de end ikke paa noget Punkt have vakt min bestemte Tvivl, have de heller ikke fuldstændig overbevist mig om Rigtigheden af det fremkomne Resultat. Det Resultat, der kommer frem, er jo det, at der her under Loven er indbefattet Besætninger paa i alt 3,848 Mand, altsaa ca. 4,000 Mand, og Bekostningen efter de for Fiskeriforsikring gældende Regler, 4 Kr. pr. Mand, bliver altsaa 16,000 Kr. Hvad enten disse Beregninger ere mere eller mindre rigtige, hvad enten de nøjagtig træffe det Resultat, der vil komme frem eller ej, det lægger jeg mindre Vægt paa. Hvis de skulde have nævnt et for lille Resultat, om Bekostningen maatte blive endogsaa meget større for Statskassen end de 16,000 Kr., her er beregnet, saa vil Loven jo ogsaa komme saa mange desto flere til Gode, saa mange flere Besætninger ville blive sikrede derved, saa mange flere af deres Efterladte ville kunne faa deres Forsørgelse deraf, og det skal ingen Betænkelighed vække hos mig. Enhver Krone, der anvendes paa denne Sag, synes mig godt anvendt, og jeg vil paa Forhaand give Forslaget min Tilslutning.

Men i et Punkt maa jeg tage Afstand fra det ærede Medlem for Vraa (Thomas Larsen), der talte paa Flertallets Vegne. Man skal ikke stille sig absolut afvisende paa

dette Punkt. Det er angaaende Nødvendigheden af Udvalgs Nedsættelse. Vi have jo før haft Udvalg om disse Sager, om hvis Hensigtsmæssighed og hurtige Fremme vi fra alle Sider paa Forhaand ere enige, og saadanne Udvalg have arbejdet i saa god Forstaaelse og ført Sagerne saa hurtigt og let gennem Tingene, at der vistnok ikke kan være nogen som helst Risiko ved ogsaa at lade denne Sag gaa i Udvalg. Jeg vil derfor meget indgaaende lægge Flertallet paa Sinde, ikke at modsætte sig, men tværtimod foreslaa et Udvalg med en rigelig Sammensætning, for Eksempel paa 15 Medlemmer. Thi der er dog adskillige Ting at drøfte i denne Sag, selv om Lovforslaget kun indeholder faa Paragraffer, er det Forhold af meget stor Vigtighed. Der er fremdraget forskellige Punkter her, og de fleste af dem have jo gennemgaaende alle Talere været enige om, at der kunde rejses Tvivl om, Det gjaldt med Hensyn til Lodsernes Stilling. Det gaar dog neppe an, at vi nu tro at have afsluttet alt, hvad der hedder Søulykkesforsikring, og vi saa have en Klasse Medborgere som Lodserne, en saa vigtig Klasse søfarende, om hvem vi ikke vide med Sikkerhed, om de ere indenfor eller udenfor Forsikringen. Det er ganske nødvendigt at faa fikseret, hvor Lodserne høre hjemme, og faa det ordnet saaledes, at de ikke paa noget Punkt ere stillede daarligere end andre søfarende. Skulde der tages noget specielt Hensyn, skulde Lodserne være nogle af dem, der først og fremmest maatte tages Hensyn til at sikre. Deres Erhverv er af den allerfarligste Art, deres Virksomhed af den allerstørste Betydning for Søarten og deres Medborgere, der fare paa Søen i et hvilket som helst Ærinde.

Der er en Bestemmelse i § 3 om dette Tilskud, som Arbejdsgiverne skulle betale, og som den arbejdende er berettiget til at forlange udbetalt af sin Arbejdsgiver, helt eller forholdsvis, uden Afkortning. Det er fremsat paa en saadan Maade i Lovforslagets Tekst, at jeg tror, det vil kunne give Anledning til nogen Tvivl. Et saadant Punkt ville vi ikke kunne klare alene ved at fremsætte Ændringsforslag eller ved at drøfte det her nede i Salen. Jeg synes, et saadant Punkt hører hjemme til Drøftelse i et Udvalg. Ligeledes maatte det Punkt, som berøres i § 4 om de 4 eller maaske færre Mænd, som skulle indtræde i Arbejderforsikringsraadet og dog ikke være Medlemmer — et Slags mærkelig Amfbiestilling, som dog ikke er uden